

## **Boligpolitikk**

### **1. Ansvar for boligbyggingen må legges til Kommunal- og moderniseringsdepartementet.**

Ansvar for vanskeligstilte på boligmarkedet har Kommunal- og moderniseringsdepartementet. Virkemidlene forvaltes av Husbanken. Mennesker med utviklingshemming inngår i praksis ikke blant de vanskeligstilte i boligmarkedet, men styres gjennom tildelingsbrev fra Helse- og omsorgsdepartementet og følger Demensplan 2020.

Det er høyst uvanlig eller ikke forekommende at kommunene, når de planlegger bygging av boliger for personer med utviklingshemming, at de viser til nasjonale målsetninger i politikken for vanskeligstilte i boligmarkedet.

### **2. Husbanken må få klarere regler for prosjekter som kan gis statlig finansiering**

Institusjonaliseringen av personer med utviklingshemming har tiltatt gjennom hele dette århundret. Reinstitusjonaliseringen i kommunene har vært godt subsidiert gjennom husbankens lån- og tilskuddsordninger. Dette gjelder like mye avlastningsboliger for barn, som omsorgssentrene og store omsorgsboliger som er etablert for voksne.

I reformperioden hadde Husbanken klare rammer for hvilke prosjekter som kunne finansieres. Prosjekter som brøt med politiske målsetninger, fikk avslag på finansiering. For å stanse institusjonaliseringen, ønsker vi at Husbankens rundskriv fra 1990-tallet, tas frem igjen.

### **3. Husleieloven må endres**

Husleieloven anvendes i strid med sin intensjon. I Vågåsaken ble det slått fast at kommunen kan si opp og flytte leietakere i håp om å redusere kommunens kostnader til tjenester. En slik forståelse er i strid med behovet for trygghet som ligger til grunn for husleieloven og likestillingsperspektivet som ligger til grunn for omsorgstjenestene. Det er urimelig at mennesker som er avhengig både av tjenester og den kommunale boligpolitikken, skal ha lavere bosikkerhet enn andre innbyggere.

Mange kommuner benytter tidsavgrensede husleieavtaler for lettere å kunne flytte leietakere med utviklingshemming. Kommunene må bare ha mulighet til å benytte midlertidige husleiekontrakter i tilfeller hvor årsakene til leieforholdet er av midlertidig varighet.

### **4. Husleieprinsipp må endres**

Gjengs leie som prinsipp for fastsetting av husleie fører til at personer med utviklingshemming får leiekostnader både på 12.000 kroner og mer. Når en med trygdeytelsen Ung ufør har utbetalt drøyt 18.000 kroner per måned, så betyr dette et liv i fattigdom. Ny modell for beregning av husleie må tas i bruk.